

Kedves Barátom!

A szelek havában, amelyet Szent György havának is neveznek, megtartottuk a szokásos havi összejövetelünket. Ez alkalommal szomorú kötelesség hárult ránk. Pár nap múlva, április 24-én emlékezünk elpusztított őseinkre és testvéreinkre, akiket a századok során és legutóbb e században irtottak ki Törökországban. A gulágokra és egyéb haláltáborokba hurcoltakról még nincsenek adataink, de a népek emlékezete számon tartja a genocídiumokat, és ha ma nem, akkor holnap minden gázság kiderül.

Ezt a klubdélutánt a Budaörsi Örmény Kisebbségi Önkormányzat rendezte, nagy szeretettel és hozzáértéssel. Ez a nap sajnos még egy szomorú aktualitást kapott: április 7-én Rómában elhunyt P. Fogolyán Miklós Lukács, gyergyószentmiklósi lelkészünk.

E szomorú hír után rátérek arra, miként emlékeztünk halottainkra.

A magyar és az örmény himnusz után Fancsali János, a Budaörsi Ö.K.Ö. elnöke rövid bevezetőt mondott. Ezután elkezdődött a nagy gonddal összeállított műsor. Azt hiszem, jobb, ha előre felsorolom a zeneszámokat, amelyek folyamát próza és versek szakították meg. Tehát:

A. Hacsaturian: Gyászmenet (előadó Fancsali Emese zongora)

A. Hacsaturian: Andantino (előadó Fancsali Bence és Fancsali János)

W. A. Mozart: Adagio (előadó Boniszlavszki Tatjana hegedű, zongorán kísérte Fancsali János)

Debussy: Canope (előadó Fancsali János - zongora)

A. Hacsaturian: Hegedűverseny 2. tétel, (előadta Boniszlavszki Tatjana - hegedű, zongorán kísérte Fancsali János).

Kedves meglepetés volt Boniszlavszkiné Tatjana hegedűművésznő közreműködése.

Az első két zenemű után Sarolta asszony olvasott fel részleteket Fancsali János: A halál hullámain című írásából. Közbevetőleg jegyzem meg, hogy tudd: ez, és még sok egyéb érdekes írás a MAGYARÖRMÉNY KULTURÁLIS LAPOK első számában jelent meg, amely a budaörsi magyar örmények időszaki kiadványa. Igazán nagy öröm volt, hogy kézbevehettem és itthon tovább böngészhettem.

Visszatérve a délutánra, Szervátiuszné B. Klára asszony már a múltkor is elragadott előadói művészetével. Most, az alkalomhoz válogatott versekkel mindannyiunkat megrendített. Babiczky Tibor Evangélium című versét mondta el, majd két örmény költő műve következett: az Örmény fogoly imája és a Vértanúk emléke. Végül az egész műsorra Dsida Jenő: - Psalmus Hungaricus című megrázó versének részleteivel tette fel a koronát.

A zeneművek és a versek egymásnak felelgetve következtek. Nem tudom, vissza lehet-e adni egy ilyen bensőséges délután igazi hangulatát egy pár sorban. Pedig szeretném, ha valamit megéreznél belőle. Látod, kedves Barátom, ha bánatunk van, vagy örömünk, sokszorosan jó együtt lenni azokkal, akiknek ugyanaz fáj, ami nekem és együtt tudunk örülni is. A megosztott bánat fél bánat, a megosztott öröm kétszeres öröm. Kár, hogy sok elfoglaltságod miatt nem vagy közöttünk.

Azért mindig gondolunk Rád és várunk. A többiekkel együtt, szeretettel üdvözöl régi barátod

Ilona

Budapest, 1999. április